

איה מקום כבודו

"תגיד לי, איפה בדיוק ה' נמצא?" "מה זאת אומרת איפה? בשמים".
"כן. אבל איפה בשמים, מעל השמש?" "אהה... נראה לי שכן..."

הרבה ימים עברו עלינו מאז ימי גן לאה. אבל מה התקדם אצלנו, ביחס לאמונה בה', בזמן שחלף מאז? האם בסתר הלב ה' נשאר בשבילנו סבא עם זקן לבן ששט לו על ענף? ואם לא, אז מה כן? ובקיצור: במה בדיוק אנחנו מאמינים ומה זה אומר לנו? את הנושא הזה ננסה לברר בשבוע הקרוב.

קודם כל חשוב לזכור מה מחפשים: הדבר הראשון שצריך להיזהר מלטעות בו, כשאנחנו מחפשים את ה' ורוצים להיפגש עמו, הוא שאנו מחפשים אותו ממש, אנחנו כאילו רוצים לראות מי הוא ה'. כאן אנחנו נופלים שוב בפח של הילדים. **זוהי שאיפה ילדותית 'לתפוס' את אלוקים**, שהרי אין המחשבה יכולה לתפוס בו, אמרו לנו חז"ל. אין לנו שום השגה במהות האלוהית, איננו יודעים מהי וגם אי אפשר לדעת, שהרי איך יתפוס האדם, הסובייקט המצומצם, קרוץ החומר, את האינסוף המוחלט? אנו יכולים לדבר רק על **הגילוי האלוהי**, לא על עצם הדבר. כך, כאשר אנחנו מתייחסים לה' אנו מדברים על איך שה' מתגלה לעינינו. בתפיסתנו האישית. אך מובן שאיננו מתיימרים להגדיר חס וחלילה את ה'.

אז איך בכל זאת אנחנו נפגשים עם ה'?

ה' מתגלה אלינו קודם כל **דרך העולם**. דרך כל צמח ופרח, דרך השמים, הארץ וכל צבאם. **דרך עמים ותרבויות, צבעים, טעמים וריחות**. כל אלה הנם גילויים אלוהיים שעוזרים לנו לגשש אחרי האחדות האלוהית שמסתתרת בעולם. הרי **עולם מלשון העלם**, ה' העלים וצמצם את עצמו בעולם כדי שנגלה אותו ואת רצונו, דרך הופעותיו השונות. ה' מתגלה אלינו **גם בנשמה שלנו** ובכל כוחות החיים הנגלים לעינינו.

שיא ההתגלות האלוהית בעולם הוא התורה. בתורה מתגלים המוסר, הצדק, היושר והאמת האלוהיים. גם בנו, עם ישראל, חקק ה' את תורתו, בנשמתנו. יש בנו התאמה לרצון ה' שמתגלה בתורה.

איננו יכולים לדעת את מהותו של הקב"ה, אך אנו יכולים להיפגש עם **התגלותו**: עם מעשיו כאן, בעולם הזה. מן המעשים הכלליים בבריאה ועד לגילוי רצונו ממש בתורתנו הקדושה. מתוך מעשיו, שבהם בחר ה' להתגלות, נלמד את רצונו.